

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obžalovaného **Ing. P. P. pre prečin podvodu** podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona prerokoval na neverejnom zasadnutí 26. júna 2013 v Bratislave námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Krajského súdu v Trenčíne obžalovaným Ing. P. P. a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku **trestná vec** obžalovaného Ing. P. P. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23To 43/2013, **sa tomuto súdu n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 9. apríla 2013, sp. zn. 3T 12/2011, bol obžalovaný Ing. P. P. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Obžalovanému bol uložený podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Súd zároveň rozhodol aj o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný Ing. P. P. odvolanie.

Vec bola predložená 3. mája 2013 Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Písomným podaním z 11. júna 2013 obžalovaný Ing. P. podal návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku. Domáhal sa, aby najvyšší súd rozhodol tak, že sa jeho trestná vec, sp. zn. 3T 12/2011, odníma Krajskému súdu v Trenčíne a prikazuje sa Krajskému súdu v Prešove. Dôvodil tým, že od známeho sa dozvedel, že odvolanie podával zbytočne, pretože na krajskom súde už bolo vybavené jeho odsúdenie. Zistil, že jeho odsúdenie nebolo výsledkom rozhodovacej činnosti okresného súdu, ale tretej osoby, ktorá súvisí s inou trestnou vecou vedenou pod sp. zn. 2T 36/2012. Krajský súd v Trenčíne v krátkom čase po predložení spisu na rozhodnutie, určil termín verejného zasadnutia a vtedy zistil, že predsedom senátu je JUDr. Ondrej Samaš, pričom zastupujúcim predsedom senátu je JUDr. Peter Tóth, manžel samosudkyne, ktorá vo veci rozhodovala v prvom stupni. Obžalovaný vyslovil pochybnosti o objektívnom rozhodovaní krajského súdu vzhľadom na rodinné prepojenie sudkyne Okresného súdu Trenčín JUDr. Evy Tóthovej a sudcu Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Petra Tótha a tiež preto, že osoby súvisiace s iným trestným stíhaním, sp. zn. 2T 36/2012, majú blízke vzťahy so sudcami trenčianskych súdov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne, vec bola predložená 24. júna 2013 na Najvyšší súd Slovenskej republiky ako na súd vecne i miestne príslušný o tejto námietke rozhodnúť.

Podľa existujúcej súdnej praxe, námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, v danom prípade proti sudcom Krajského súdu v Trenčíne, sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Trestného poriadku.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne vo svojich vyjadreniach, ktoré sú súčasťou spisu na č.l. 204 – 209 a predseda senátu JUDr. Ondrej Samaš aj v osobitnom vyjadrení, č.l. 203 zhodne uviedli, že v predmetnej trestnej veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaného Ing. P. P. nepoznajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným, preskúmal predložený spisový materiál a existenciu dôvodov pre odňatie veci

a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa a zistil, že návrh obžalovaného nie je dôvodný.

V zmysle citovaného ustanovenia § 23 ods. 1 Trestného poriadku za dôležité dôvody je potrebné považovať také okolnosti, ktoré umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie účelu trestného konania iným súdom ako súdom miestne príslušným. Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia zistenie skutkového stavu veci, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Pre zmenu príslušnosti súdu určenej zákonom, a teda pre rozhodnutie o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu toho istého druhu a stupňa musia existovať závažné „dôležité dôvody“. V predmetnej veci obžalovaný vo svojom rozsiahlom podaní však neuviedol ani voči jednému sudcovi krajského súdu žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nie nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu pri rozhodovaní v tejto veci. Uvádzal len všeobecné, žiadnym dôkazom neobjektivizované tvrdenia (od známeho sa dozvedel..., tretia osoba vybavila jeho odsúdenie a pod.) Z obsahu predloženého spisového materiálu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Takýmto dôvodom rozhodne nemôže byť pocit obžalovaného, že odvolací súd koná rýchlo a bez priťahov. Ani samotný manželský vzťah medzi sudkyňou okresného súdu a sudcu krajského súdu sám o sebe neodôvodňuje bez ďalšieho pochybnosti o ich nezaujatom rozhodovaní. Dôležitým dôvodom odňatia a prikázania veci nemôže byť skutočnosť, že obžalovaný sa nestotožní s vecným rozhodnutím súdu. Na nápravu prípadných pochybení v rozhodovacej činnosti súdov slúžia výlučne riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa obžalovaný môže domáhať preskúmania jednotlivých rozhodnutí v jeho trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto môže konštatovať, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky tak, ako ich má na mysli ustanovenie § 23 ods. 1

Trestného poriadku, a preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného Ing. P. P. Krajskému súdu v Trenčíne neodníma.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová